

عنوان مقاله:

موسیقی عصر تیموری، با تکیه بر نگاره ها و روایات تاریخی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم تاریخی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

بشری دلریش - عضو هیأت علمی دانشگاه اراک

مصطفی لعل شاطری - کارشناس ارشد تاریخ ایران اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

عصر تیموری مصداق و یادمان شکوفایی هنرهای متعدد و در تناقض آشکار با احوال سیاسی ' نظامی این دوران است. با استیلای تیمور بر ایران، وی در صدد برآمد تا با گردآوری هنرمندان در سمرقند، قدرت طلبی و برتری جویی خود را به نمایش گذارد و در این بین، جانشینان پس از وی نیز به این کار اهتمام ورزیدند که نتیجه آن، طرح مبحث مکتب هرات در گستره فرهنگ ایرانی بود. یکی از هنرهایی که در این عصر تحولات و شکوفایی چشم گیری را در آن شاهدیم، هنر موسیقی است، به نحوی که نمایندگان آن نیز بالطبع از شانی بالاتر از گذشته برخوردار شدند و این موضوع در گزارش های منابع دست اول و نگاره های بازمانده از این دوره، به وضوح آشکار است. نوشته حاضر بر آن است تا با روش توصیفی ' تحلیلی و با استناد به متون تاریخی و نگاره های مرتبط، وضعیت موسیقی و موسیقی دانان را به ویژه با تامل و تعمق در نگاره های این عصر در سه دوره تیمور، شاهرخ و حسین بایقرا بررسی کند. طبیعی است که در این میان انگیزه ها و محرک های سیاسی توجه دولت مردان عصر تیموری به این هنر، از محورهای مورد بحث این مقاله خواهد بود.

کلمات کلیدی:

تیموریان، موسیقی، نوازندگان، خوانندگان، نگاره ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1212984>

